

[Albrechtsen]

igangsættelse af ansøgningsproceduren og officielle optagelsesforhandlinger vil jo være en halvvejs blåstempling af regimet.

Ifølge Politiken den 14. april 1987 ventes EF-Kommissionens ansøgningsprocedure at give regeringen arbejdsro på hjemmefronten i mindst 3-4 år.

Den demokratiske facade i Tyrkiet er kun et tyndt lag fernis, hvorunder der skjuler sig et militærstyre, der fortsat tillader tortur, fængsling af redaktører, som holder provinser i undtagelsestilstand og undertrykker kurderne osv.

En sådan regering skal ikke have arbejdsro, men skal tværtimod udsættes for det stærkest mulige internationale pres.

Svar (24/4 87):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Regeringen agter at følge de traktatlige regler.

Artikel 237, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab har følgende ordlyd:

»Enhver europæisk stat kan ansøge om at blive medlem af Fællesskabet. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter at have indhentet udtalelse fra Kommissionen.«

I overensstemmelse med disse regler vil EFs Ministerråd først kunne tage stilling til en ansøgning om medlemskab, når Kommissionens udtalelse foreligger.

Når fællesakten træder i kraft, vil en udtalelse fra Europa-Parlamentet ligeledes skulle foreligge inden Rådets stillingtagen, idet art. 237, stk. 1, i fællesakten er ændret til:

»Enhver europæisk stat kan ansøge om at blive medlem af Fællesskabet. Den retter sin ansøgning til Rådet, som træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Kommissionen og efter samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet, der udtaler sig med absolut flertal blandt sine medlemmer.«

Spm. nr. S 1043

Til *arbejdsministeren* (15/4 87) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange offentlige beskæftigelsesmidler våbenfabrikant Jør-

gen Høyer har kunnet råde over siden oprettelsen af hans nye firma, der hovedsagelig beskæftiger sig med forskellig våbenproduktion, bl.a. til Bofors i Sverige?«

Begrundelse

Fra starten af Jørgen Høyers nye firma – som bl.a. er startet af jobskabelsespenge – har jeg arbejdet imod, at beskæftigelsespenge bliver brugt til våbenproduktion.

SF har direkte stillet forslag om (L 180, 1984–85, 1. behandling sp. 7670), at beskæftigelsesmidler ikke må bruges til våbenproduktion. Da forslaget var fremme, var samtlige partier undtagen SF, VS og til dels de Radikale mod forslaget. Da våbenproduktion, våbensalg og våbenfragt i disse år er blevet mere aktuelle emner på grund af de ulykkelige krige, verden er plaget af, og flere politiske partier, bl.a. Socialdemokratiet, er blevet mere optaget heraf, er det vel rimeligt at fokusere på, at offentlige beskæftigelsesmidler er blevet brugt til våbenproduktion.

Da sagen sidst var fremme, udtalte bl.a. Arbejdsmarkedsnævnet i Frederiksborg Amt, at de ikke mere ville sige ja til midler til Jørgen Høyers fabrikation. Dette håber jeg at de har fastholdt. Ikke desto mindre beder jeg om at få at vide, hvor store beskæftigelsesmidler Jørgen Høyer har modtaget – herunder også, hvor mange langtidsledige han har gjort brug af – og om der er eller har været ansatte, som kommunerne har anvist og betalt.

Dette til forklaring af, at beskæftigelsesmidler er mange ting.

Jeg ønsker opklaret, hvor mange beskæftigelsesmidler i alt Jørgen Høyer har modtaget.

Svar (28/4 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg har i anledning af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Arbejdsdirektoratet, hvoraf fremgår, at virksomheden Jørgen Høyer – Entreprisen in machining ApS fik bevilget jobskabelsesstøtte fra 1. august 1983 til 31. december 1986:

»Antal godkendte arbejdspladser og bevilget støttebeløb er følgende: